

[Eva Møller]

Jeg vil her også gerne understrege ønsket om og behovet for, at fremtidens humanister og naturvidenskabsmænd er fælles om udgangspunktet, et sæt af erfaringer, oplevelser og værdimål, samt har kendskab til hinandens fag og tænkemåder, thi kun herved sikrer vi, at de senere i livet i fællesskab kan udnytte og udvikle de tekniske fremskridt uden at sætte vor etiske og humanistiske arv over styr.

I fortsættelse af ønsket om en vekselvirkning mellem humanister og naturvidenskabsmænd og mellem sproglige og matematikere kan de faldende ungdomsårgange, der nu er på vej ind i gymnasiet og igennem gymnasiet, give anledning til nogle bekymringer. Vi ved fra prognoserne, at vi i det storkøbenhavn-område kan risikere at få gymnasier uden sproglige elever, og det vil give en u hensigtsmæssig sammensætning af såvel lærerkollegier som elevbestand. Det faldende elevtal kan også i tyndbefolkede egne af landet føre til, at der specielt for sproglige elever ikke bliver reelle valgmuligheder mellem de forskellige eksisterende grene. Hvis vi ikke styrer udviklingen, kan vi altså i de kommende år risikere, at den styrer os, så elever behandles forskelligt, afhængigt af bopæl og linjevalg, og dette er ikke ønskeligt.

Problemet med forskelsbehandlingen kunne man tænke sig løst ved at erstatte det nuværende grengymnasium med et gymnasium, hvor man lidt mere frit kunne kombinere fagene med hinanden. Vi ved, at mange af de forsøg, der gennemføres i dagens gymnasium, er forsøg, hvor fagene læses i en anden sammensætning og med andre vægte end på nogle af de i bekendtgørelsen fastlagte linjer. Dette afspejler et ønske hos både elever og lærere om at kunne afprøve og tilbyde nye fagkombinationer. Mange af disse forsøg går ud på at kunne læse såvel sproglige som naturvidenskabelige fag på højt niveau. Med en mere fri kombinationsmulighed fagene imellem ville det være muligt at opfylde en hel del af disse lærer- og elevønsker, uden at der hver gang skulle udarbejdes, indsendes og godkendes en forsøgsbeskrivelse.

Jeg vil gerne understrege, at jeg naturligvis ikke forestiller mig, at der kan vælges fuldstændig frit. Det skal sikres, at eleverne for at opnå studiekompetence læser fag på højt niveau, for derigennem opnås fordybelse og et passende abstraktionsniveau. Jeg ønsker

som tidligere sagt ikke et fuldstændig frit valg for eleverne, thi visse grundlæggende elementer skal sikres i gymnasiet. Jeg vil her gerne pege på nødvendigheden af, at elevernes sprogkundskaber, og her tænker jeg i forhold til dagens gymnasium navnlig på de matematiske elevers sprogkundskaber, styrkes. Vi ved, at disse elever er nogenlunde gode i engelsk, men ikke er i stand til at bruge hverken tysk eller fransk. Skal vi uddanne fremtidens unge til et internationalt samarbejde tværs over grænserne, må vi uddanne dem – og det gælder alle gymnasieelever – så de er gode til to sprog, dvs. er i stand til både at læse, tale og skrive disse to sprog, og heraf bør det ene være engelsk.

At der ikke kan vælges fuldstændig frit, følger som sagt af, at vi mener, gymnasiet nu og i fremtiden er og skal være almindendannende. Det vil sige, at det i dagens samfund skal give kompetence i to sprog og skal give en tilstrækkelig naturvidenskabelig baggrund og et solidt kendskab til vor kulturarv, så der kan trækkes på tidligere tiders erfaringer, så der kan drages paralleller, så lange udviklingsforløb kan ses og følges, så den indbyrdes sammenhæng mellem kunstneriske, historiske og naturvidenskabelige udviklingslinjer kan ses, så der er mulighed for at danne sig et sæt af værdinormer, ud fra hvilke tilværelsen kan leves.

Dette stiller krav om mange timer og lange forløb, men med overvægt af timer på sidste klassetrin i fagene dansk, historie, religion og oldtidskundskab. Det er værd at understrege, at når eleverne får såvel studiekompetence som almindendannelse, får de et godt fundament for senere i tilværelsen at sætte sig ind i nye tankegange og/eller emneområder, og det er af uvurderlig betydning for et samfund i hastig udvikling.

Povl Brøndsted (V):

Debatten om gymnasiestruktur siden 1983 har været værdifuld og givende, men nogen egentlig afklaring har den jo ikke medført endnu. Vi kan håbe på, at denne forespørgsel i dag kan bidrage til, at vi kommer gymnasiereformen et skridt nærmere.

Ministeren har æren af, at debatten er rejst. Ministeren er i øvrigt altid god til at rejse debatter, men han er også god til at lyt-